

Κ. ΚΑΛΑΜΙΝΙΚΟΥ πρωτοπρεσβυτέρου

Ο ΘΕΟΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΕΡΓΟΙΣ ΑΥΤΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγούμενου)

— Ο "Ήλιος πηγὴ φωτός.

Εἶπε λοιπὸν ὁ ἥλιος ὁ πατήρ καὶ τὸ κέντρον τοῦ πλανητικοῦ του συστήματος· ἀλλ' εἶπε κατὰ δεύτερον λόγον καὶ πηγὴ καὶ ἐστία τοῦ φωτός εἰς τὰ περὶ ἑαυτὸν ἑτερόρροπα σώματα, δι' οὗ συντηρεῖ μὲν καὶ ἀνακινεῖ τὰ ἐν αὐτοῖς ὕδατα διὰ συνεχῶν ἐξατμίσεων, προάγει δὲ τὴν αὔξησιν καὶ τὸν πολλαπλασιασμὸν τῶν κητῶν καὶ παρέχει τονωτικὸν ἠαυμάσιον εἰς τὸ σῶμα καὶ τὸ πνεῦμα τῶν κατωτέρων εἰδῶν τοῦ ζωικοῦ βασιλείου. Ἐὰν ἀπὸ τοῦ ἡλίου ἐκπεμπόμενον φῶς εἶνε ὁ ἰσθμὸς τῆς πλάσεως, τὸ νέκταρ καὶ ἡ ἀμβροσία.

Πῶς θὰ ἐλειτούργει ἄνευ φωτός τὸ αἰσθητήριον τῆς ὁράσεως; Καὶ πῶς θὰ διεκρίνομεν ἀλλήλους ἄνευ τῆς ἡλιακῆς ἀκτίνος; Καὶ πῶς θ' ἀπελαμβάνομεν τὰ θέληγγρα τῆς εὐειδεστάτης δημιουργίας, ἐὰν δὲν ἦρχετο ἀπὸ πάσαν πρωτῶν ὁ ἥλιος διὰ τὴν ἀρχὴν τὴν πυκνὴν καλύπτραν ἀπ' αὐτῶν καὶ μᾶς τὰ περὶ αὐτῶν τετραχηλισμένα; Ἰσχύει πρὸς στιγμὴν, ἀγνωστὰ, ὅτι ἐσσιλεύει τις σοῦ ἐδώρι ἀνάκτορον ἕξογον πρὸς κατοικίαν. Ἦ δὲν ἔχει τὸ ἀνάκτορον τοῦτο! Βικάνια; ἀγάλματα; λίμναι; πίδακας; ἀνάκλιτρα βαρύτιμα; τάπητας περικαυούς; εὐανθεῖς παραδείσους; κύκνους χιονολάιμους; ἀραβογρήματα καὶ ψηφιδωτά; τραπέζας καὶ ἐδέσματα; πολυάριθμον ὑπηρεσίαν; Ἀλλὰ λείπει τὸ φῶς. Ἐβρίσκεσαι εἰς τὰ σκοτεινά. Βίς τί τάχα σὲ ὠφέλουσιν ὅλοι αὐτοὶ οἱ θησαυροί, ἀφοῦ δὲν ἠμπορεῖς νὰ τοὺς ἀποθυμάσῃς καὶ ἀπολαύσῃς; Δὲν εἶναι τὸ ἴδιον ὡσάν νὰ μὴ ὑπῆρχον διὰ σὲ καθόλου; Ποιουτρόπως καὶ ἡ πλάσις ὅλη θὰ ἐξελιίσσεται εἰς μάνην ἐνώπιόν μας, ἐὰν ὁ καλὸς Θεὸς δὲν ἀνῆρτα ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ θόλου τὸν

τὴν ἐφημερίδα ὅμως ἀναγινώσκουσι πάντες. Ἐκ τῶν βιβλίων οἱ ἀναγινώσκοντες δὲν ἐνστερνίζονται εὐκόλως τὰ εἰς αὐτοὺς χρήσιμα, ἐκ τῆς ἐφημερίδος ὅμως πάν ὅτι εἶναι ζωηρῶς ἐκπεφρασμένον καὶ κτυπητὸν εἰς χρώμα καὶ εἰς τόνον καὶ ἴδιον πάν ὅτι ἀνάγεται εἰς τὸν πρακτικὸν βίον τῶν ἀνθρώπων συγκινεῖ θαθέως, διεγείρει τὴν προσοχὴν, ἐντυπῶται εἰς τὴν μνήμην καὶ ἀποταμιεύεται. Ἡ ἐφημερίς εἶναι ὁ πρακτικὸς διδάσκαλος τοῦ λαοῦ, μὲ τοιοῦτον κεκαλυμμένον κύρος καὶ μὲ τοιαύτην ἐπιβολήν, ὥστε ἀποθαίνει ὁ σπουδαιότερος παράγων εἰς τὴν μόρφωσιν τοῦ ἡλικιοῦ χαρακτήρος τῶν ἀνθρώπων, παντὸς εἶδους καὶ πάσης ἀποστολῆς. Ἐλέχθη καὶ λέγεται ὅτι οἱ συντελεστοὶ καὶ παράγοντες εἰς τὴν μόρφωσιν τῶν κοινωνικῶν ἡθῶν, εἶναι οἱ γονεῖς, οἱ ἐρεῖς, οἱ διδάσκαλοι. Ἐπιβάλλεται ἐκ τῶν πραγμάτων τῆς παρουσίας περιστάσεως νὰ προσθέσωμεν καὶ «ὁ δημοσιογράφος», ὑπὸ μίαν δὲ εὐνόητον ἔποψιν κυρίως οὗτος. Τὸν δημοσιογράφον ἀναγκάζομεθα ἐκ τῶν πραγμάτων νὰ ἐννοήσωμεν ὡς συντελεστὴν εἰς τὴν δημιουργίαν τῶν κοινωνικῶν ἡθῶν ἐκ παραλλήλου πρὸς τὸν ἱερέα, τὸν διδάσκαλον καὶ πρὸς τοὺς γονεῖς. Διότι πᾶν ὅτι οἰκοδομοῦσιν οἱ τελευταῖοι οὗτοι τρεῖς παράγοντες, δύναται νὰ μεταβάλλῃ εἰς εἰρηπεία ὁ δημοσιογράφος.

(ἀκολουθεῖ)

τεράστιον τοῦ ἡλίου πολυέλιον καὶ δὲν ἀνῆπτεν αὐτόν, ἐκφρωνὸν τὸ μεγαλοπρεπέστατον καὶ γονιμώτατον ἐκεῖνο «Γεννηθῆτω φῶς!» Διότι τί ἄλλο ἐστὶ τὸ βλέπειν παρὰ ἀπολαύειν, κατακτᾶν, φαιδρύνεσθαι, πλουτεῖν; Ἦ δὲ ἄλλο τὸ τυφλώττειν εἰ μὴ στερεῖσθαι καὶ λιμώττειν καὶ πένεσθαι;

Καὶ ἐπειδὴ τὸ φῶς ἔχει πολλὴν σημασίαν διὰ τὸν ἄνθρωπον, διὰ τοῦτο καὶ ὁ ἀγαθὸς Θεὸς πρῶτον μὲν τὸ ἐπλασεν ἄφθονον, δεύτερον δὲ τῇ ἐσχάρτε χρωματιστικὴν ἱκανότητα, ἵνα εὐδιακρίτωτερα τὰ ἐρώμενα ἀποβαίνουσι, καὶ τρίτον τὸ ἐπροίκισε μὲ ταχύτητα καὶ πληθυντικωτάτην. Καὶ ὅτι μὲν εἶναι ἄφθονον καὶ ἐπαρκέστατον πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ τὸ ἀπὸ τοῦ ἡλίου φῶς, τὸ ὅποιον δίκην χειμάρρων καὶ χρυσῶν ὠκεανῶν ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον περιλούει τὴν φύσιν ἐπενδύον αὐτὴν μὲ χρυσοποικίλων χιτῶνα, τοῦτο οἱ πάντες ἀνωμολογήσαμεν. Πρῶτην φοράν κατὰ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1907 ὁ καταρράκτης τοῦ Νιζαρά ἐφωταγωγῆθη δι' ἡλεκτρικοῦ φωτός παραχθέντος ἀπὸ τὴν ἡλεκτρικὴν δύναμιν τοῦ καταρράκτου, καὶ τὸ φῶς αὐτὸ τὸ ἐκπαχλον καὶ ἰλιγγιώδες, τὸ ὅποιον ἔσπευσε νὰ ἀποθυμάσῃ ὅλος ὁ Ἀμερικανικὸς κόσμος, ὑπελογίσθη εἰς 1,115,000,000 λαμπάδας! «Εἰς μάνην!» ἀνεχώρησε πρὸς τὰ ἐνθουσιῶντα πλήθη ὁ ἀρχιτέκτων Ρυά, ἡ φωταψία μας δὲν ἠμπορεῖ νὰ νικήσῃ τὴν λαμπηδόνα τοῦ ἡλίου. Ὅσον καὶ ἂν φαίνεται μεγάλη, εἰναὶ ἀπλούστατα λάμπις ἐνὸς κηρίου, ἀντιπαραβαλλομένη πρὸς τὸν ἥλιον. Ἄλλως τε αὐτὴ μὲν φωταγωγεῖ μόνον τὸν καταρράκτην μας μεροληπτικῶς, ἐνῶ ὁ ἥλιος ἀμεροληπτικῶς φωτίζει ἡπείρους καὶ θαλάσσας καὶ πλανήτας.

Πρὸς τὴν ἀφθονίαν τὸ ἡλιακὸν φῶς ἐπροικίσθη καὶ μὲ ἱκανότητα χρωματιστικὴν διὰ τὴν διακρίνωμεν ἀκωπώτερον τὰ περικυκλοῦντα ἡμᾶς ἀντικείμενα. Διότι τὸ φῶς δὲν εἶνε λευκόν, ὡς ἐκ πρώτης ὄψεως θὰ ὑπέθετε τις. Ἐὰν τὸ φῶς ἦτο μόνον λευκόν, θὰ ἐχωμάτιζε τὰ πάντα λευκά, ὡς ὅταν ἡ χιών πίπτουσα κατὰ τὸν χειμῶνα λευκαίνει ἔλα—κήπους, οἰκίας, δένδρα, κληνοδόχας, καλύβας, ναοὺς—καὶ τὰ καθιστᾶ διὰ τοῦτο δυσδιάκριτα καὶ συγκεχυμένα εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς μας. Ἀλλὰ τὸ φῶς, ὡς ἀπεδείχθη διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ πριματικῶ κρυστάλλου θλάσεως τῆς ἡλιακῆς ἀκτίνος, περιέχει καὶ τὰ ἑπτὰ τῆς Ἰριδος χρώματα, ἰσοειδῆ καὶ πορφυροῦν καὶ κυανοῦν καὶ γλωρὸν καὶ ξανθὸν καὶ χρυσοειδῆ καὶ ἐρυθρὸν. Κατέχον δὲ τὰ χρώματα ταῦτα ὀφθαλμῶν οὕτως εἰπεῖν ὡς πραγματικὸς ζωγράφος ἕκαστον ἀντικείμενον διὰ τῆς προσδιαζούσης αὐτῷ χροιάς—τοῦτο ἐρυθρὸν, τὸ ἄλλο κυανόν, τὸ ἄλλο κίτρινον καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς—καὶ ποιεῖ αὐτὰ εὐδιάκριτα εἰς τὴν ὀρασίαν μας. Τὸ εἰς ἐπαφὴν μὲ τὴν ἡλιακὴν ἀκτὴν ἐρχόμενον ἀντικείμενον δὲν ἔχει παρὰ νὰ ἀπορροφήσῃ μὲν τὰ εἰς χρώματά της, νὰ ἀποστείλῃ δὲ τὴν ἀνταύγειαν τοῦ ἐνὸς πρὸς ἡμᾶς, διὰ τὴν ἀναγνωρίσωμεν ἀπὸ τὴν ἰδιαιτέραν τοῦ ἀπόχρωσιν.

Ἡ δὲ γοργότης, μὲ τὴν ὅποιαν ἐπροίκισε τὴν ἡλιακὴν ἀκτὴν ἡ θεῖα ἀγαθότης, εἶνε καταπληκτικὴ, ἀφοῦ τὴν ἕκαμε νὰ διανύῃ 186,000 μίλια τὸ δευτερόλεπτον καὶ νὰ κατέρχεται ἀπὸ τοῦ ἡλίου, τοῦ τσοσάτα ἑκατομμύρια μίλια ἀπέχοντος, πρὸς τὴν γῆν εἰς ὀκτώ καὶ μόνον λεπτά ἀπὸ πάσαν πρωτῶν! Καὶ ὁ ἦχος ἐεβαίως διασχιζει τὸ διάστημα μὲ ταχύτητα ἀξίαν λόγου διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὰς ἀκοὰς μας, ἀλλ' ἡ ταχύτης εἶνε

ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

Η ΙΕΡΑ ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

Εἶδομεν εἰς τὰ προηγούμενα ὅτι ἡ ἰδία ἢ Ἁγία Γραφή πρὸς κατασχύνην τῶν Διαμαρτυρομένων διὰ πλείστον χωρίων τῆς, βροντοφωνεῖ ὅτι οὔτε εἶναι, οὔτε θέλει, οὔτε δύναται νὰ ἦναι αὐτάρκης διὰ τὴν κατανόησιν τῆς ἀγνῆς καὶ πλήρους Χριστιανικῆς διδασκαλίας, ἀλλὰ χρειάζεται ὡς συμπάρεδρον καὶ ισότιμον συμπλήρωμα καὶ τὸν ἄγραφον Λόγον τοῦ Θεοῦ ἦτοι τὴν Ἱερὰν Παράδοσιν εἰς ἣν πολλάκις παραπέμπει καὶ ἦν ἐκθύμως ἀμέσως καὶ ἐμμέσως συνιστᾷ εἰς τοὺς χριστιανοὺς διὰ τοῦ στόματος τοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν Ἀποστόλων. Καὶ ἤδη συνεχίζοντες θὰ ἐξετάσωμεν ἂν καὶ ποῖαν περὶ αὐτῆς γνώμην ἐκφέρει ἡ ἀδέκατος Ἱστορία καὶ ἡ Λογική. Ἡ Ἱστορία λοιπὸν καὶ ἡ Λογική ρητῶς μᾶς λέγουσιν ὅτι ὅπως τὸ πτηνὸν δὲν δύναται νὰ πετάξῃ μὲ ἓνα μόνον πτερόν, καὶ ὅπως ἡ ἄμαξα δὲν δύναται νὰ προχωρήσῃ μὲ ἓνα μόνον τροχόν, οὕτω καὶ ἐν προκειμένῳ ἀδύνατον ὁ χριστιανὸς νὰ βαδίσῃ εἰς τὸ πολυκύμαντον τοῦτο πέλαγος τῆς ζωῆς ἄνευ τῆς Ἱερᾶς Παραδόσεως. Ἐν πρώτοις εἶναι ἱστορικῶς βεβαιωμένον καὶ ρητῶς ἀναφέρεται

βραδύτης συγκρινομένη πρὸς τὴν ταχύτητα τοῦ ἡλιακοῦ φωτός. Ἐὰν τὸ φῶς ἤρχετο ἀπὸ τὸν ἥλιον μὲ τὴν ἀργοκίνησιν τοῦ ἤχου, θὰ ἀπῆτοῦντο δέκα τέσσαρα ἔτη καθ' ἑκάστην φορὰν διὰ νὰ ἀρθῇ τῆς νυκτός ὁ πέπλος καὶ φωτισθῇ ἡ γῆ!

Ἄλλὰ διατὶ ὁ Θεὸς νὰ κάμῃ τὴν διαφορὰν ταύτην; Διατὶ καὶ ἤχον καὶ φῶς νὰ μὴ τὰ καταστήσῃ ἐξ Ἰσοῦ ἰσοταχῆ καὶ εὐκίνητα; Διατὶ τὸ καλὸν μᾶς καὶ τὴν ἡσυχίαν μᾶς. Ἀνάγκη βέβαια νὰ ἀκούωμεν ὅλας τὰς φωνὰς τοῦ κόσμου δὲν ἔχομεν καὶ μᾶς ἀρκεῖ νὰ ἀντιλαμβανόμεθα τοὺς περὶ ἡμᾶς ἤχους· ἀλλὰ φωτὸς ἀφθόνου ἀνάγκη οἱ πάντες ἔχομεν, διὰ νὰ βλέπωμεν συντόμως καὶ τὰ μακρὰν καὶ τὰ ἐγγύς. Ἐὰν ὁ ἤχος ἤρχετο ἐκαστοτε πρὸς ἡμᾶς μὲ τὸ τάχος καὶ τὴν ἔντασιν τοῦ φωτός, μυριοὶ ἤχοι θὰ μᾶς ἐπολιόρκουν, εἰς πύργος Βαβέλ γύρω μᾶς θὰ ἐσχηματίζετο, αἱ βοαὶ καὶ αἱ μάλλον μεμακρυσμένοι θὰ ἐπληττον μεθ' ὀρμῆς τὰς ἀκοῆς μᾶς, πανδαμιόνιον θὰ παρίστα ὅλος ὁ βίος μᾶς καὶ τὸ ἀκουστικὸν μᾶς τύμπανον λίαν συντόμως θὰ ἐθραύετο διὰ νὰ μᾶς ἀφήσῃ κωφούς. Ἐὰν δὲ τὰνάπαλιν τὸ φῶς ἤρχετο πρὸς ἡμᾶς θραδυποροῦν ὡς ὁ ἤχος, τὸ περισσότερον μέρος τῆς ζωῆς μᾶς θὰ ἐθραύετο εἰς ἔρεβος, καὶ ὕπνος θὰ ἦτο ἢ ἐπὶ τῆς γῆς διαμονή. Ἄλλ' ὁ Θεὸς δὲν μᾶς ἐθήκεν ἐδῶ κάτω διὰ νὰ παρέλθωμεν ἄκαρποι. Ἡ ἐργασία εἶναι ὁ κληρὸς μᾶς. Ἐντεθεὶν καὶ τὰ πάντα κατεμέτρησεν ἐμμέτρως διὰ νὰ συναρμόζωνται πρὸς τὴν ὑπαρξίν μᾶς. (ἀκολουθεῖ).

καὶ εἰς τὴν πρὸς Κολοσσαεῖς ἐπιστολὴν καὶ ἐκ τῆς πρὸς Κορινθίους καὶ ἄλλοθεν συνάγεται, ὅτι ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἐκτὸς τῶν περιωθεισῶν ἐπιστολῶν εἶχε γράψῃ καὶ ἄλλας, αἵτινες ἐν τῇ δίνει τῶν διωγμῶν ἐχάθησαν. Ἄλλ' ἐκτὸς τούτου ἀποκλείεται καὶ οἱ ἄλλοι Ἀπόστολοι νὰ ἔγραψαν θεοπνεύστους ἐπιστολὰς καὶ νὰ ἐχάθησαν; Ἡ κοινὴ λογικὴ δὲν λέγει ὅτι (ὄχι 99)100 ἀλλὰ 100)100 θὰ ἔγραψαν καὶ ἄλλας θεοπνεύστους Γραφὰς καὶ αὐταὶ θὰ ἐκάθησαν κατὰ τὴν μανίαν τῶν διωγμῶν, ὁ δὲ πανδαμάτωρ χρόνος καὶ τὰ ἴχνη αὐτῶν θὰ ἐξηφάνισεν; Ἐκεῖναι δὲν ἀπετέλουν μέρος τῆς ὅλης θεοπνεύστου Ἁγίας Γραφῆς; Αἱ ἀλήθειαι καὶ τὰ δόγματα τὰ ὁποῖα περιείχοντο ἐν ἐκείνοις, δὲν εἶναι λογικὸν καὶ φυσικὸν νὰ ἀναζητηθοῦν εἰς τὰ συγγράμματα τῶν Ἀποστολικῶν ἀνδρῶν τῶν πρώτων αἰώνων καὶ τῶν τούτων μαθητῶν, δηλ. εἰς τὴν ὑφ' ἡμῶν καλουμένην ἄγραφον Γραφὴν ἦτοι Ἱερὰν Παράδοσιν; Ὡστε ἐπειδὴ ἀπωλέσθησαν δὲν εἶναι σεβασταὶ καὶ πιστευταὶ αἱ ἀλήθειαι ἐκεῖναι; Ἄλλ' ἐκτὸς τούτου καὶ τὴν γνησιότητα τῆς Γραφῆς τίς τὴν διεπίστωσεν; Ἡ Ἱερὰ Παράδοσις δὲν ὑπῆρξεν ἢ Λυδία λίθος δι' ἧς ἐξηλέγχθησαν τὰ φερόμενα ὡς βιβλία τῶν Ἀποστόλων καὶ ἄλλα ἀπέρριψεν ὡς **νόθα καὶ ψευδεπίγραφα καὶ πλαστά**, καὶ ἄλλα ἐπεσφράγισεν ὡς ἀληθῆ καὶ διεμόρφωσε τὸν 2ον μ.Χ. αἰῶνα τὸν **Κανόνα τῆς Γραφῆς** ἦτοι τὴν σημερινὴν Γραφήν; Ὡστε καὶ ἀπ' αὐτῆς τῆς ἀπόψεως προηγεῖται ἡ Γραφή ἢ ἡ Ἱερὰ Παράδοσις; Ἡ Γραφή δὲν ἐπέχει θέσιν τέκνου γεννηθέντος καὶ ἐπισήμως ἀναγνωρισθέντος ὑπὸ τῆς μητρὸς τοῦ τῆς Ἱερᾶς Παραδόσεως; Μήπως ὁ Χριστὸς ἔγραψε τίποτε, ἢ εἶπεν εἰς τοὺς Ἀποστόλους νὰ γράψουν; Δὲν εἶπεν εἰς αὐτοὺς **μαθητεύσατε** πάντα τὰ ἔθνη καὶ ὄχι **γράψατε**..... Καὶ τῷ ὄντι ἀπὸ πότε βλέπει τὸ φῶς τὸ πρῶτον βιβλίον τῆς Γραφῆς ἦτοι τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ματθαίου; Μόλις τὸ 65 μ. Χ. ἔτος. Ἐως τότε τίς ἦτο ὁ κῶδιξ τῆς διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας; Ἡ Ἱερὰ Παράδοσις. Τί λέγει ἡ Ἱστορία; εἶχον ὑπ' ὄψει των οἱ Ἀπόστολοι νὰ γράψουν βιβλία ἂν δὲν ἐξηναγκάζοντο ὑπὸ τῶν περιστάσεων; Δὲν εἶναι ὀλόκληρος ἢ Γραφὴ βιβλίον **περιστατικόν**; Ἐὰν ἐξετάσωμεν ἐν ἑκαστῶν τῶν βιβλίων τῆς Γραφῆς, θὰ ἴδωμεν ὅτι ἐγράφησαν ὅλα εἴτε διότι παρεξηγήθησαν, εἴτε διότι δὲν ἠννοήθησαν, εἴτε διότι ἐλησημο-